

der var bleven Apoteker i Apoteket i Hadsund. I to af de andre Tilfælde har der foreligget Adresser fra snart sagt hele Befolkningen i den paagældende Egn om at faa netop en bestemt Person, der, ved at have været Bestyrer af Apoteket gennem en Række af Aar, var bleven den paagældende Befolkning nøje bekendt.

Dernæst klager Sundhedskollegiet over, at jeg er gaaet udenfor dets Indstilling i nogle Tilfælde ved Besættelsen af Distriktslægeembeder. Nu er Forholdet det, at i den Tid, jeg har været Minister, har der været 40 Tilfælde af Besættelser af Lægestillinger, hvoraf de fleste have været Distriktslægeembeder, og af disse 40 Tilfælde er jeg i 3 — siger og skriver tre — gaaet udenfor Sundhedskollegiets Indstilling. Ogsaa dette synes mig at være meget moderat i Forhold til hele den gennem Bladene og ogsaa gennem Klagen fremstillede systematiske Tilsidesættelse af Sundhedskollegiet, hvori jeg skal have gjort mig skyldig.

Dernæst klager Sundhedskollegiet over, at jeg ved Udarbejdelsen af to Lovforslag har undladt at indhente dets Raad og Betænkning — det ene er Tuberkuloseloven, det andet Prostitutionsloven. Med Hensyn til begge disse Lovforslag vil jeg sige, at de jo have været behandlere her i Rigsdagen, og jeg ved ikke af, at nogen — undtagen vistnok i det ene Tilfælde det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), jeg er ikke en Gang sikker paa det —, jeg ved ikke, siger jeg, af, at ellers nogen under nogen af disse Sagers Behandling i Rigsdagen, hverken i Folketinget eller Landstinget, et eneste Øjeblik har spurgt efter Sundhedskollegiet. Ingen har krævet af mig, at jeg skulde indhente Sundhedskollegiets Erklæring. Og at den ikke var indhentet, fulgte jo ganske indlysende af de Anmærkninger, hvormed Lovforslagene vare ledsagede, idet Anmærkningerne ikke indeholdt nogen Udtalelse eller blot Antydning af Udtalelse fra Sundhedskollegiet. Og jeg skulde tro, at hvis jeg i Virkeligheden havde fejlet i noget af disse Tilfælde, hvad jeg dog ikke mener, saa er Sagen af sig selv afgjort dermed, at Rigsdagen har vedtaget disse Love — naturligvis med en Række af mig tiltraadte Forandringer —, saaledes som foreslaaet af mig. Men for øvrigt skal jeg sige, at vi her ere ved et af de Tilfælde, hvor Sundhedskollegiet, som ifølge sin Instruks og Stilling skal være Raadgiver, er af den Slags Raadgivere, der ikke alene blive vrede, naar deres Raad ikke følges, men ogsaa, naar deres Raad ikke søges.

Med Hensyn til Tuberkuloseloven har jeg anset det for ganske overflødig at søge Sundhedskollegiets Raad, eftersom den var behandlet i en Kommission, hvori der sad flere Læger — jeg husker ikke rigtig hvor mange, men de Herrer i Tinget, som vare Medlemmer, vide det jo —, og deriblandt Læger — ja, i Grunden gælder det vistnok dem alle —, som særlig havde gjort sig Tuberkulosespørgsmaalet til Specialitet. Hvorfor skulde jeg saa, efter at Kommissionen havde afgivet en Betænkning, som jeg i alt væsentligt og navnlig i alt væsentligt paa Lægeomraadet kunde tiltræde og forelægge — det eneste Punkt paa Lægeomraadet, hvor jeg ikke tiltraadte Kommissionens Forslag, var, at jeg strøg Forslaget om Ansættelse af en særlig Tuberkuloseinspektør, men ellers fulgte jeg paa hele Lægeomraadet fuldstændig Kommissionens Forslag —, af hvilken Grund, siger jeg, skulde jeg saa spørge Sundhedskollegiet i den Sag? I Kommissionen var der tilstrækkelig Sagkundskab til Stede, en Sagkundskab, som det jo ogsaa viste sig, at Rigsdagen var fuldkommen tilfreds med. Ved Betænkninger om Lovforslag i Fortiden har Sundhedskollegiet ikke altid været meget hurtigt, og et af to vilde være sket: *enten* at Sundhedskollegiet vilde have tiltraadt Kommissionens Forslag, og i saa Fald var jo min Forespørgsel overflødig, *eller* at det vilde have fraraadet det, og i saa Fald maatte og burde jeg selvfølgelig alligevel have forelagt Forslaget for Rigsdagen, efter at det var blevet tilvejebragt ved en paa Rigsdagens Foranstaltning nedsat Kommission.

Hvad det andet Lovforslag angaar overser Sundhedskollegiet ganske, at det i første Række slet ikke var eller er nogen sanitær Lov, men en Lov, som sigter til at afskaffe den afskyelige Politikontrol, som var Hovedledet i den tidligere Lovgivning om Bekæmpelse af den offentlige Usædelighed. Det var Hovedspørgsmaalet i Lovforslaget. Det er slet ikke noget sanitært eller medicinsk Spørgsmaal. Ganske vist ved jeg meget godt, at man fra mange Lægers Side blandt andet ogsaa i en Erklæring, som ved en tidligere Lejlighed har været afæsket Sundhedskollegiet om dette Spørgsmaal, hævder, at den sanitære Side af denne Sag staaar langt over den moralske Side, langt over Spørgsmaalet om Ophævelse af dette Slaveri og den Slavehandel, som fandt Sted i visse af de smaa Gader. Derom har jeg og mange med mig haft en ganske anden